

N:o 54.

Af herr **O. Andersson** i Lyckorna, om ändrad lagstiftning rörande rätt till försäljning af maltdrycker.

År 1888 hemstälde jag genom den i Andra Kammaren väckta motionen n:o 91, att Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till vissa ändringar i gällande förordning angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., hvilka ändringar åsyftade att förekomma de med ett omåttligt bruk af nämnda drycker nästan alltid förenade oordningar och olägenheter. Men Andra Kammarens tillfälliga utskott (n:o 2) hemstälde i sitt derom afgifna utlåtande n:o 20, att motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda. Och denna hemställan bifölls af Andra Kammaren.

Mitt ofvan nämnda förslag framlade jag å nyo, ehuru under något förändrad form, vid 1890 års Riksdag genom den i Andra Kammaren väckta motionen n:o 102. Andra Kammarens tillfälliga utskott (n:o 2) erkände i derom afgifna utlåtande n:o 20: »att den landthandlandena tillkommande rättigheten att försälja maltdrycker ledt till öfverträdelser, föranledt oordningar samt af försäljningsställena skapat förtäckta ölkrogar»; att det korrektiv, som 15 § af kongl. förordningen den 24 oktober 1885 anvisar, visat sig icke vara tillräckligt att stäfja ifrågavarande missförhållanden, och »att det icke heller kan vara annorlunda, då man känner de svårigheter, som vanligen äro förenade med åstadkommande af bevisning uti fall af dylik art». Men icke desto mindre hemstälde utskottet, att min motion icke måtte till någon Andra Kammarens åtgärd föranleda, enär min motion, »skulle föranleda till olika lagstiftning för land och stad» samt utskottet ansåge de öfverklagade olägenheterna kunna afhjelpas genom ett förbud för landthandlande att i förening med annan handel

idka försäljning af maltdrycker. Denna utskottets hemställan bifölls af Andra Kammaren.

Oaktadt den ogynnsamma behandling, mina ifrågavarande förslag sålunda rönt, anser jag mig böra äfven vid innevarande riksdag väcka motion i frågan. Enligt min åsigt måste uti ifrågavarande fall finnas olika lagstiftning för land och stad, enär den nuvarande lagen icke medför olägenheter i stad, men deremot åstadkommer sådana å landet.

Jag får alltså härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i kongl. förordningen af den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att *dels* rättigheten, att å landet för afhentning hålla till salu sådana maltdrycker, som innehålla mer än två volymprocent alkoholhalt, till mindre belopp än tio liter, endast må utöfvas af den, hvilken erhållit rättighet att å landet idka sådan utskänkning af nämnda drycker som afses i § 3 af sagda kongl. förordning, och *dels* att rörande sådana maltdryckers, som innehålla mer än två volymprocent alkohol, hållande för afhentning till salu å landet till mindre belopp än tio liter skola i öfrigt gälla samma bestämmelser, som nu äro stadgade rörande utskänkningen af sådana drycker.

Stockholm den 28 januari 1891.

Olof Andersson
från Kristianstads län.
